

Αν δεν συγχωρήσεις, δεν θα συγχωρηθείς

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Πριν υψώσουμε, λοιπόν, ικετευτικά τα χέρια μας στον ουρανό, ας βάλουμε αρχή μετάνοιας. Αλλωστε, επειδή με τα χέρια εκτελούμε πολλές πονηρές πράξεις, γι' αυτό ακριβώς έχει καθιερωθεί να τα υψώνουμε, όταν προσευχόμαστε, ώστε η υπηρεσία που προσφέρουν για την προσευχή, να τα εμποδίζει από την κακία και να τ' απομακρύνει από την αμαρτία.

Έτσι θα θυμάσαι, δηλαδή, όταν πρόκειται ν' αρπάξεις κάτι ή να χτυπήσεις κάποιον, ότι αυτά τα χέρια θα τα υψώσεις στο Θεό ως συνηγόρους σου και ότι μ' αυτά θα Του προσφέρεις την πνευματική θυσία της προσευχής. Γι' αυτό μην τα μολύνεις, μην τα ντροπιάζεις, μην τα κάνεις ανάξια εμφανίσεως στο Θεό, με την τέλεση οποιασδήποτε ανομίας. Καθάριζέ τα με την ελεημοσύνη, με τη φιλανθρωπία, με την καλοσύνη, κι έτσι καθαρά ύψωνέ τα σε προσευχή.

Αν δεν προσεύχεσαι ποτέ με χέρια λασπωμένα, πολύ περισσότερο μην το κάνεις με χέρια λερωμένα από την αμαρτία. Γιατί κακό δεν είναι το να υψώνεις χέρια άπλυτα προς τον Κύριο· το να υψώνεις, όμως, χέρια καταμολυσμένα από αναρίθμητα αμαρτήματα, αυτό είναι φοβερό και προκαλεί την οργή του Θεού. Αλλά μόνο έτσι παροργίζουμε τον Πατέρα μας;

Με πόσους τρόπους, αλήθεια, αμαρτάνουμε, ακόμα και μέσα στην εκκλησία, την ώρα της λατρείας! Αναπολόγητοι θα είμαστε, αν ο Θεός λογαριάσει τους αισχρούς λογισμούς που έχουμε στο νου μας, τις πονηρές επιθυμίες που έχουμε στην καρδιά μας, τις κατακρίσεις που ξεστομίζουμε καθημερινά για τον πλησίον μας, τα ψεύδη και τις συκοφαντίες, τις πανουργίες και τις δολοπλοκίες, τις κακότητες και τις αδικίες μας. Λύπη μας προξενεί η προκοπή των άλλων, ακόμα και των φίλων μας.

Ευχαρίστηση δοκιμάζουμε, όταν ο συνάνθρωπός μας υποφέρει, θεωρώντας τη

συμφορά εκείνου ως παρηγοριά για τη δική μας δυστυχία. Ασύνητα ζητάμε από το Θεό πράγματα φθαρτά κι ανώφελα, πράγματα που Εκείνος πρόσταξε να τα περιφρονούμε. Αθεόφοβα καταριόμαστε τους αδελφούς μας, ενώ έχουμε εντολή να δίνουμε ευχές και στους εχθρούς μας.

Τί κάνεις, άνθρωπε μου; Ζητάς από το Θεό να σε σπλαχνιστεί, κι εσύ καταριέσαι τον άλλο; Μη γελιέσαι. Αν δεν συγχωρήσεις, δεν θα συγχωρηθείς. Το ξέρεις. Και όμως, όχι μόνο δεν συγχωρείς, αλλά παρακαλās και το Θεό να μη συγχωρήσει! Αν, όμως, δεν συγχωρείται εκείνος που δεν συγχωρεί, πώς θα συγχωρηθεί εκείνος, που και τον Κύριο παρακαλās να μη συγχωρήσει; Αν είναι κακό να έχεις εχθρούς, σκέψου πόσο χειρότερο είναι να τους κατηγορείς και να τους καταριέσαι. Εσύ πρέπει να δώσεις λόγο για το ότι έχεις εχθρούς, και κατηγορείς εκείνους; Πώς θα σου δώσει άφεση ο Θεός, όταν Του ζητάς να βλάψει άλλους, την ώρα που Τον παρακαλās για τα δικά σου αμαρτήματα κι έχεις ανάγκη από μεγάλο έλεος;

Όταν μάλιστα, προσεύχεσαι για τον εαυτό σου, γυρίζεις τη ματιά σου δεξιά κι αριστερά, χασμουριέσαι και φέρνεις στο νου σου χίλιους δυο λογισμούς. Όταν, όμως, προσεύχεσαι εναντίον των εχθρών σου, το κάνεις με μεγάλη αυτοσυγκέντρωση και διαύγεια σκέψεως. Γνωρίζει, βλέπεις, ο διάβολος πως, όταν ζητάμε το κακό των άλλων, στρέφουμε το ξίφος εναντίον μας, γι' αυτό τότε δεν διασπά την προσοχή μας και δεν τραβάει το νου μας εδώ κι εκεί.

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Πηγή: ayioi-pantes.blogspot.gr